

[Christmas Møller.]

Arbejdsløshedsloven, men ogsaa en betydningsfuld Ændring til selve Kærnen i Socialreformen, nemlig den offentlige Forsorg.

Det Punkt, der tiltaler os mest, er naturligvis de Bestemmelser, som findes i § 4, om de 6 Fortsættelseskasser eller Krisekasser, som var oprettet inden 1. Oktober 1932, hvis Medlemmers hele Stilling, hvis disse Bestemmelser ikke fandtes, vilde blive en ringere økonomisk, end den bør være som Følge af, at de paa et tidligere Tidspunkt er vandret den Vej, som man fra Lovgivningsmagtens Side syntes rimelig, nemlig den at oprette Krisekasser, hvorfor der ikke er nogen Grund til, at Medlemmerne, hvor Hjælpen er opbrugt, skal lide under, at de i Tide har oprettet Krisekasser. Af dette Punkt i Lovforslaget vil vi derfor tilsige Ministeren en velvillig Behandling.

Men i det store og hele maa vi for vort Vedkommende da sige med Hensyn til Lovforslaget om midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, at Hjælpen ifølge § 1 og Udvidelsen der ikke er aktuel, og at Ministeren heller ikke med Ret vil kunne hævde, at man maatte forstaa det saaledes, at Hjælpen ifølge § 2 om Udvidelse til dem, der ikke mere har Ret til Hjælp af de Aarsager, jeg nævnte, just skulde falde ind under den offentlige Forsorg, men at man naturligvis, som vi har sagt det tidligere, vil overveje Spørgsmaalet, om man gennem en skønsommelig Ordning hos Kommunerne kan yde en Hjælp; derimod kan man ikke anse det for berettiget, at man paa Grundlag af en Forsikring nu tilføjer en Ret for Arbejdsløshedskassemedlemmerne her, som der efter vor Opfattelse ikke er Begrundelse for.

Med Hensyn til det andet Forslag, om Fordeling af Oksekød til trængende Personer, vil jeg først sige, at der er jo vel et gammelt Ord, der siger, at man skal spise, medens Maden er paa Bordet, men det kan man ikke i særlig Grad sige gælder dette Forslag; thi betalt er Maden ikke, og Sikkerhed for, at der bliver Penge til den, synes jeg jo heller ikke, man endnu kan sige, at man har. Men faar man det, det vil sige, hvis Kornordningen bliver gennemført paa dette Punkt i Overensstemmelse med Landbokommissionens Forslag, saa er vi naturligvis villige til — fordi vi begribeligvis overholder den Forpligtelse, vi er indgaaet paa i Landbokommissionen, og vi ogsaa meget godt kan tiltræde hele den Betragtning, at det er meget bedre at fordele Okse-

kød til trængende Personer end at destruere det, og at man maaske oven i Købet skulde udvide det saaledes, at der overhovedet ingen Destruktion blev, hvis man kunde kombinere de forskellige Systemer — at være med til at gennemføre et Forslag efter de Retningslinier, som Socialministeren her har stillet Forslag om.

Jeg skal da slutte med at sige, at det afgørende bliver naturligvis Stillingen til det første Lovforslag, jeg har omtalt, og uden meget væsentlige Ændringer, uden Bortfald af det, som der ikke er den fjerneste Grund for Regeringen til at kræve gennemført i Dag, skal den højtærede Regering ikke forvente, at Lovforslaget bliver til Lov.

Rager: Jeg skal paa det radikale Venstres Vegne anbefale de to foreliggende Forslag til en hurtig og velvillig Behandling.

Jeg misunder ikke Ordførerne for det konservative Parti og Venstre, som i Dag har anset det for deres fornemmeligste Opgave at fortælle, at Lovforslagene her og da særlig Lovforslaget om den ekstraordinære Hjælp til arbejdsløse er Forslag, som betegner Brud paa Forudsætninger, for det kan nu ikke nytte noget, at de Herrer alene vil henholde sig til Citater, de være forstaaet rigtigt eller forkert. Løsrevne Citater er jo altid vanskelige at behandle, og hvad angaar en nærmere Redegørelse for Citaterne, vil det jo være naturligt, at den højtærede Socialminister paatager sig denne Opgave i sin, saa vidt jeg ved, ubegrænsede Taletid, medens jeg, der er rationeret, maa holde mig til noget andet.

Jeg vil altsaa lade dette ligge og sige til de Herrer, at alle disse Citater er jo ganske ligegyldige, for det, det kommer an paa for os herinde, er, at vi selv kan læse, og at vi paa Grundlag af det, vi læser, kan opfatte og forstaa, og de Love, vi har vedtaget her, har vi jo haft Bemærkninger til og et fuldstændigt Grundlag for. Jeg henviser her til det første Forslag angaaende Arbejdsløshedslovgivningen, som den højtærede Socialminister forelagde i 1929; der finder man de Arbejdsløshedsprocenter, paa Grundlag af hvilke Fortsættelseskasserne blev opbygget. Og nu vil jeg gerne bede ærede Medlemmer tænke paa, hvad man vilde have sagt til den højtærede Socialminister, hvis han den Gang var mødt med et Forslag, der var bygget saaledes op, at det kunde bære Arbejdsløshedsprocenter, der gennemsnitlig var dobbelt saa store. Man vilde have sagt: Hvad er dog dette? Venter man en saa